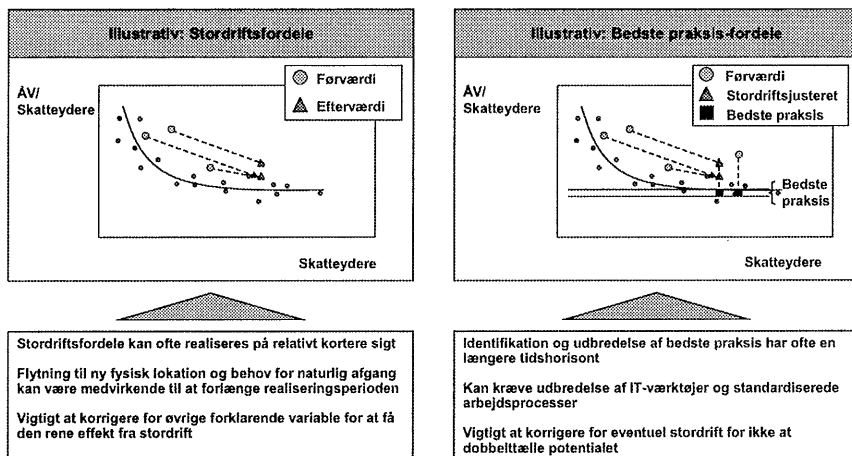

Figur 2.2.2 illustrerer de principielle effekter fra stordrift henholdsvis bedste praksis. Såfremt der i analysen af bedste praksis justeres for en eventuel stordriftseffekt, er effekterne som illustreret kumulative.

STORDRIFT OG BEDSTE PRAKSIS UDBREDELSE ER TO FORSKELLIGE KILDER TIL PRODUKTIVITETSGEVINSTER

Figur 2.2.2

Metoden ved beregning af stordrift gennemgås nærmere i afsnit 2.3.1 nedenfor samt i bilag C. Principielt er fremgangsmåden følgende:

- Stordriftseffekter beregnes af BCG altid ud fra en enhedsomkostning eller et effektivitetsnøgletal (i dette tilfælde anvendt årsværk pr. skatteyder). Det er netop forholdet mellem årsværk anvendt og antal skatteydere man i tilfælde af stordriftsfordele vil se en effekt på
- Kan forskelle i effektivitet mellem enheder forklares med andre statistisk signifikante variable end stordrift (antal skatteydere) skal der justeres/korrigeres for disse øvrige forklarende variable, så effekten af stordrift kan isoleres. Dette skal sikre, at enheder ikke straffes eller belønnes for at have mere eller mindre gunstige betingelser på disse forklarende variable ("rammebetingelser") end øvrige enheder
- Stordrift beregnes herefter ved at finde den statistiske regressionsmodel for forholdet mellem årsværk pr. skatteyder korrigeret/justeret for øvrige forklarende variable og antal skatteydere. Derefter skal dette oversættes til et forbedringspotentiale i antal årsværk ved opnåelse af en given størrelse i fremtiden

Effekten fra udbredelse af bedste praksis beregnes på to måder for at triangulere (dvs. anvende forskellige metoder/indgangsvinkler til analyse af en given problemstilling for at